

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 8Co/182/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1408216881
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 05. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Vičková
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2020:1408216881.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Vičkovej a členov senátu JUDr. Ondreja Krajča a JUDr. Moniky Holickej, v právnej veci žalobcu: VSD, s.r.o., so sídlom Trebišovská 3, Bratislava, IČO: 35 814 560, zastúpeného: BG Partners, s.r.o., advokátska kancelária, Zámocká 36, Bratislava, IČO: 47 249 561, proti žalovanej: Q. O., K.. XX.XX.XXXX, O. Q. XX, O., zastúpenej: LEGAL POINT s.r.o., Nemocničná 979, Považská Bystrica, IČO: 47 253 495, o zaplatenie 1.432,72 eur s prísl., o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Bratislava IV zo dňa 05. decembra 2018, č.k. 12C/299/2009-433491 v znení opravného uznesenia zo dňa 01. apríla 2019, č.k. 12C/299/2009-491, takto

rozhodol:

Odvolanie žalobcu proti výroku rozsudku, ktorým bolo žalobe vyhovené, odmieta.
Vo zvyšnej napadnutej časti rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e .**
Žalovaná má nárok na náhradu trov odvolacieho konania v celom rozsahu.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 106,68 eur s úrokom z omeškania 9,5% ročne zo sumy 106,68 eur od 21.03.2009 do zaplatenia, vo zvyšku žalobu zamietol a žalovanej priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %. Skutkový stav zistený vykonaným dokazovaním po právnej stránke posúdil podľa § 8a ods. 2, § 10 ods. 1, ods.6 zákona č. 182/1993 Z.z. o vlastníctve bytov a nebytových priestorov, podľa § 4 ods. 2 písm. a) vyhlášky Ministerstva hospodárstva SR č. 206/1991 Zb. o hospodárení s teplom, riadení sústav centralizovaného zásobovania teplom a o ochranných pásmach, podľa § 36 zákona č. 70/1998 Z.z. o energetike podľa § 8 ods. 2 písm. c) zákona č. 555/2005 Z.z. o energetickej hospodárnosti budov, podľa § 5 ods. 1, ods. 5 vyhlášky Úradu pre reguláciu sieťových odvetví z 20. decembra 2005, ktorou sa ustanovuje teplota teplej úžitkovej vody na odbernom mieste, pravidiel rozpočítavania množstva tepla dodaného na prípravu teplej úžitkovej vody a rozpočítavania množstva dodaného tepla č. 630/2005 Z.z a s poukazom na STN EN 834 z októbra 1998, a dospel k záveru, že žaloba je čiastočne dôvodná. Konštatoval, že predmetom posúdenia bol nárok žalobcu na zaplatenie sumy 1.432,72 eur titulom nedoplatkov z vyúčtovaní za rok 2006 v sume 465,16 eur, za rok 2007 v sume 283,97 eur ako aj nedoplatok na preddavkových zálohových platbách žalovanej za obdobie od 1.1.2008 do 31.10.2008. Za nepresvedčivý považoval znalecký posudok Ing. Ladislava Bittnera, v závere ktorého pri zodpovedaní troch z piatich otázok znalec uvádza, napr. pri zodpovedaní otázky č. 1, že z dôvodu nedostatku a neúplnosti potrebných podkladov sa nedá vykonať porovnávací analýza a objektivizácia, že má len čiastočné podklady pre zodpovedanie otázky, pri odpovedi na otázku č. 2 taktiež uvádza, že pre zodpovedanie danej otázky nie sú dostačujúce podklady ani údaje a rovnako pokiaľ ide o zodpovedanie 3. otázky. Na základe vykonaného dokazovania mal preukázané, že žalovaná nezaplatila nedoplatky z vyúčtovania rok 2006 v sume 465,16 eur a za rok 2007 v sume 283,97 eur. Poukázal na to, že žalovaná predmetné vyúčtovania za rok 2006 a 2007 riešila prevažne ústnou

formou, najmä telefonicky i osobne nahlasovaním poruchy. Ako uviedla, ústavne sa sťažovala najmä z dôvodu, že do jej bytu sa nedostáva množstvo potrebného tepla (radiátory boli studené), a už vôbec nie množstvo tepla, ktoré jej bolo účtované. Skutočnosť, že žalovaná tepelnú nepohodu v jej byte a neprimerané vyúčtovanie za dodávku tepla do jej bytu reklamovala považoval za logický následok toho stavu, keď je absurdné, aby mal človek v byte zimu (nekúrili, alebo minimálne mu kúrili radiátory) a aby to u kompetentných neriešil. V tejto súvislosti poukázal na odpoveďou žalovaného zo dňa 30.10.2007, kde správca žalovanej oznamuje, že systém ústredného kúrenia v dome na základe ňou popisovaných problémov a tiež ohliadky, ktorú vykonala správkyňa domu treba jednoznačne vyregulovať a zabezpečiť termostatizáciu, o ktorom probléme sa bude znovu diskutovať na najbližšej schôdzi vlastníkov, ktorá sa bude konať 06.11.2017. Správca teda o reklamáciách žalovanej nepochybne vedel, vzniknutú situáciu však riešil len odvdzdušením vykurovacej sústavy. Nepristúpil k reálnemu riešeniu situácie, a to, k hydraulickému vyregulovaniu vykurovacej sústavy. Sám správca sa vyjadril, že problém žalovanej je možné riešiť len vyregulovaním sústavy a zabezpečením termostatizácie, keď len prostredníctvom hydraulického vyregulovania je možné zabezpečiť príjem takého množstva tepla do budovy, ktoré reálne potrebuje, resp. zabezpečí rovnakú tepelnú pohodu vo všetkých vykurovaných miestnostiach. Hydraulickým vyregulovaním sa odstraňuje nerovnomerné vykurovanie - prekurovanie, nedokurovanie v rôznych častiach budovy, ako tomu bolo v danom prípade. Budova by tak prijímala len také množstvo tepla, koľko reálne potrebuje a vyregulovaním sa tiež zabezpečuje aj hydraulická stabilita vykurovacej sústavy. V tejto súvislosti je poukázal na ust. § 8 ods. 2 písm. c) zákona č. 555/2005 Z.z., podľa ktorého vlastník existujúcej budovy je povinný zabezpečiť reguláciu zásobovania teplom v budove, zabezpečiť hydraulické vyváženie vykurovacej sústavy budovy po každom zásahu do jej tepelnej ochrany alebo technického systému. Stotožnil sa s obranou žalovanej v tom, že zákon presne nešpecifikuje o aký typ zásahu by malo ísť, preto táto povinnosť sa uplatňuje pri každom a akomkoľvek zásahu. Tvrdenie žalobcu, že inštalácia pomerových rozdeľovačov nie je takým zásahom, pri ktorom by vznikla zákonná povinnosť hydraulicky vyregulovať vykurovaciu sústavu v konaní preukázané nebolo. V tejto súvislosti poukázal na zápisnicu zo schôdze vlastníkov zo dňa 01.03.2006, z ktorej nepochybne vyplýva, že správca nemohol nájsť dodávateľa, ktorý by inštaloval pomerové rozdeľovače bez predchádzajúceho vyregulovania a termostatizácie ÚK. Z tejto zápisnice je zrejmé, že žalobca o nevyhnutnej potrebe vykonať hydraulické vyregulovanie vedel, no napriek tomu tak neurobil a pomerové rozdeľovače nechal inštalovať aj bez predchádzajúceho vyregulovania vykurovacej sústavy. Pretože predmetný objekt nebol hydraulicky vyregulovaný, správca vykonával vyúčtovanie nesprávnou metódou, čo spôsobovalo, že žalovaná bola povinná za teplo platiť viac, ako spotrebovala. V tejto súvislosti treba uviesť aj, že žalobca v pozícii správcu bol povinný si svoje povinnosti vyplývajúce mu zo zákona o vlastníctve bytov, ako aj povinnosti vyplývajúce mu zo zmluvy o výkone správy plniť, a okrem iných zabezpečiť aj dodávku tepla v určenej kvalite a podľa § 16 ods. 1 zák. č. 567/2004 Z.z. rozpočítať náklady na teplo podľa pravidiel rozpočítania. Vyúčtovania nákladov za teplo za žalované obdobie nezodpovedalo skutočnej spotrebe tepla žalovanou za posudzované obdobie. Uviedol, že znalkyňa Zuzana Trubačová, ktorá podala odborné vyjadrenie, ktoré vyhodnotil ako konzistentné, v ňom vecne, logicky a presvedčivo preukazuje jej odborný názor na posudzovanú problematiku, vykonala prepočet vyúčtovaných nákladov použitím metódy podľa vyhl. č. 630/2005 Z.z., čo v zásade predstavuje metódu, ako keby neboli v dome nainštalované pomerové rozdeľovače, čo sa uplatňuje v prípade, ak nedošlo k hydraulickému vyregulovaniu sústavy. Vychádzala z prepočtu v pomere podlahovej plochy bytu, nebytových priestorov a spoluvlastníckeho podielu k celkovej podlahovej ploche všetkých bytov, nebytových priestorov v objekte rozpočítania a vypočítala skutočné náklady na vykurovanie bytu žalovanej. V roku 2006 náklady za dodané teplo vypočítané žalobcom boli 929,51 eur, reálne náklady žalovanej za dodané teplo vypočítané znalkyňou boli 698 eur, rozdiel predstavuje sumu 231,52 eur. V roku 2007 náklady za dodané teplo vypočítané žalobcom boli 908,92 eur, reálne náklady žalovanej za dodané teplo vypočítané znalkyňou boli 594,67 eur, rozdiel predstavuje sumu 314,25 eur. Celkový rozdiel z vyúčtovania dodávky tepla na ÚK v prospech žalovanej za rok 2006 a 2007 je vo výške 545,77 eur. Ďalej sa zaoberal námietkou žalovanej, že súčasťou vyúčtovania je tiež aj vyúčtovanie nákladov na ohrev TÚV a SV (vodné a stočné), ktorého správnosť výpočtu si žalovaná tiež nechala skontrolovať znalkyňou Zuzanou Trubačovou, ktorá vykonala prepočet aj týchto nákladov a zistila rozdiel vo vyúčtovaní v neprospech žalovanej, resp. že žalovanej bolo na týchto nákladoch vyúčtované viac. Za rok 2006 je rozdiel vo vyúčtovaní v nákladoch na ohrev TÚV vo výške 8,73 eur a v nákladoch na SV (vodné a stočné) vo výške 35,20 eur. Za rok 2007 je rozdiel vo vyúčtovaní v nákladoch na ohrev TÚV vo výške 46,99 eur a v nákladoch na SV (vodné a stočné) vo výške 6,74 eur. Celkový rozdiel z vyúčtovania nákladov na ohrev TÚV a SV (vodné a stočné) v prospech žalovanej za obdobie rokov 2006 a 2007 je vo výške 97,66 eur. Nesprávnosť vyúčtovania v rozsahu namietanom žalovanou svedčí aj posudok Ing. Bittnera, ktorý sám

uviedol, že susedné dva byty na 7.NP, z ktorých jeden má skoro rovnakú podlahovú plochu ako byt žalovanej a druhý byt má o cca 20m² väčšiu podlahovú plochu, majú v rokoch 2006 a 2007 nižší počet nameraných dielikov PRVN ako žalovaná. Porovnateľné byty na 6. NP majú porovnateľnú podlahovú plochu ako žalovaná, ale majú výrazne nižší počet nameraných dielikov ako žalovaná. Z toho vyplýva, že spotreba tepla, resp. náklady na teplo na ÚK v byte žalovanej neboli úmerné v porovnaní s bytmi uvedenými v časti B.2 na stranách 5 a 6. Po zohľadnení preplatku dodávky tepla na ÚK v prospech žalovanej za rok 2006 a 2007 znalkyňou Zuzanou Trubačovou vo výške 545,77 eur a rozdielu z vyúčtovania nákladov na ohrev TÚV a SV (vodné a stočné) v prospech žalovanej za obdobie rokov 2006 a 2007 vo výške 97,66 eur, spolu sumy 643,43 eur, uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 106,68 eur (nedoplatky za rok 2006 a 2007 spolu v sume 749,11 - 643,43 eur). Pokiaľ ide o žalobou uplatnený nárok na zaplatenie zálohových platieb za obdobie od 01.01.2008 do 31.10. 2008 uviedol, že nárok na platenie záloh nemožno stotožniť s nárokom na úhradu skutočne vynaložených nákladov. Je vylúčené domáhať sa zaplatenia záloh, keď už bolo vypracované vyúčtovanie. Keď je splatné vyúčtovanie, žalobca už nemôže domáhať zaplatenia zálohových platieb. Zistil, že žalobca si nedoplatok z vyúčtovania za rok 2008 uplatňuje žalobou vedenou pod sp. zn. 11C/172/2014, v ktorom konaní by mal byť posudzovaný aj tvrdý nedoplatok žalovanej na zálohových platiach za rok 2008. Pretože sa žalovaná s plnením peňažného dluhu dostala do omeškania, má žalobca nárok aj na zaplatenie úrokov z omeškania, podľa § 563 Obč. zákonníka od druhého dňa po doručení žaloby, t.j. od 21.03.2009, do zaplatenia. O nároku na náhradu trov konania rozhodol v zmysle § 255 ods. 1 C.s.p. 2. Proti tomuto rozsudku podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalobca, ktorý sa domáhal jeho zmeny tak, aby bolo žalobe v celom rozsahu vyhovené, z dôvodu, že bolo porušené jeho práva na spravodlivý proces, súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a jeho rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Vytýkal súdu prvej inštancie, že pri svojom rozhodovaní neprihliadol na znalecký posudok číslo 02/2018 vypracovaný znalcom Ing. Bittnerom a že sa žiadnym spôsobom s týmto znaleckým posudkom nevyšporiadal. Závery súdu preto podľa neho nie sú v súlade s vykonaným dokazovaním a so zistenými skutočnosťami. Uviedol, že pri vypracovaní tohto znaleckého posudku zabezpečil ďalšie relevantné podklady umožňujúce znalcovi vypracovanie znaleckého posudku. Týmito dokladmi znalec v čase, keď bol ustanovený súdom na vypracovanie znaleckého posudku, ešte nedisponoval v takomto rozsahu, a preto nebolo možné vypracovať posudok v rozsahu zadania súdu. Dokumentácia v rozsahu, v akom bola získaná, bola dostatočná nárok na zodpovedanie zadania znaleckého posudku. Dodal, že zo záverov predmetného posudku vyplýva, že znalec z dôvodu nedostačujúcich podkladov sa nevedel v úplnosti vyjadriť iba k otázke číslo 2, avšak z tohto dôvodu nemožno posudok označiť ako nepresvedčivý, keď v ostatných častiach znalec na otázky zodpovedal úplne a odborne. Vytýkal tiež súdu prvej inštancie, že neuviedol ako dospel k sume, na zaplatenie ktorej žalovanú zaviazal, z akých podkladov pri výpočte vychádzal. V tomto smere vytýkal súdu prvej inštancie nepreskúmateľnosť jeho rozsudku a porušenie jeho práva na spravodlivý súdny proces. Za nedôveryhodné považoval žalovanou predložené odborné vyjadrenie, ktoré je nepreskúmateľné, nakoľko trpí vadami. Namietal, že odborné vyjadrenie nedisponuje zákonnými náležitosťami v zmysle zákona č. 382/2004 Z.z. a nie je z neho zrejmé na základe akých skutočností a postupov sa znalkyňa dopracovala k záverom. Odborné vyjadrenie znalkyne bolo vypracované tiež v rozpore s legislatívou a preto nemôže byť podkladom pre rozhodnutie súdu. Za nesprávne považoval vyhodnotenie jeho povinnosti hydraulicky vyregulovať vykurovací systém v bytovom dome na základe zákona číslo 555/2005 Z.z., v ktorého § 8 ods. 2 písm. c) bolo uložené vlastníčkovi budovy povinnosť realizovať hydraulické vyváženie - reguláciu vykurovacej sústavy iba po vykonaní zásahu do vykurovacej sústavy. Zo strany vlastníkov bytov a nebytových priestorov, ktorých v tomto spore zastupuje, nedošlo k vykonaniu žiadneho zásahu do vykurovacej sústavy v posudzovanom období rokov 2005 až 2008, a teda vlastníkom táto povinnosť nevznikla. Inštalácia pomerových rozdeľovačov na povrch vykurovacieho telesa nie je zásahom do tepelnej ochrany alebo technického systému vykurovacej sústavy. Povinnosť podľa zákona č. 476/2008 Z.z. vznikla až po 01. 01. 2009. Na podporu týchto záverov poukázal aj na znalecký posudok číslo 02/2018. Namietal, že z odborného vyjadrenia znalkyne nevyplýva, že by bol z jeho strany vykonaný zásah do tepelnej ochrany alebo technického systému vykurovacej sústavy. Súd tak uprednostnil ničím nepodložené a nepreukázané tvrdenia žalovanej pred odborným záverom súdneho znalca. Nedostatky v odbornom vyjadrení videl aj v tom, že znalkyňa sa odvoláva na legislatívu, a to vyhlášku č. 476/2008 Z.z. účinnú od 01.01.2009, hoci posudzovaným obdobím boli roky 2006, 2007 a 2008. Odborné vyjadrenie tak nezodpovedá platnej legislatíve a preto nemohlo byť podkladom pre rozhodnutie súdu. Namietal, že znalkyňa pri posúdení správnosti a rozúčtovaní spotreby tepla postupovala podľa pomeru podlahovej plochy bytu bez ohľadu na skutočnosť, že v bytovom dome

bolo vlastníkami bytov na meranie spotreby tepla odsúhlasené inštalovanie pomerových rozdeľovačov vykurovacích nákladov. Vlastníci bytového domu majú riadne nainštalované pomerové rozdeľovače tepla, preto je neprípustné, aby znalkyňa náklady na tieto rozpočítala v rozpore s vyhláškou č. 630/2005 Z.z. Znalkyňa tak použila nesprávny spôsob rozúčtovania, nakoľko mu nevznikla povinnosť v zmysle § 8 ods. 2 písm. c) zákona č. 555/2005 Z.z. a v objekte rozpočítavania boli nainštalované pomerové rozdeľovače tepla. Opakovane poukazoval na to, že súd prvej inštancii nesprávnym spôsobom posúdili jeho povinnosť zabezpečiť vyregulovanie vykurovacieho systému v bytovom dome a nesprávnym spôsobom posúdil skutočnosť, že inštalácia pomerových rozdeľovačov tepla je zásahom do tepelnej ochrany alebo technického systému, že z jeho strany nedošlo k vykonaniu žiadneho zásahu do vykurovacej sústavy v posudzovanom období v predmetnom bytovom dome a že mu teda nevznikla povinnosť vyplývajúca z § 8 ods. 2 písm. c) zákona č. 555/2005 Z.z. a že inštalácia rúk pomerových rozdeľovačov na povrchu vykurovacieho telesa nie je zásahom do tepelnej ochrany alebo technického systému vykurovacej sústavy. Poukázal tiež na záver znaleckého posudku podľa ktorého nevykonanie hydraulickéj regulácie nemohlo ovplyvniť dosahovanie teplôt v miestnostiach bytu žalovanej. Namietal, že výpočet priznanej sumy nie je riadne odôvodnený, nie je odôvodnený postup súdu ako ju vypočítal, z akých podkladov vychádzal a prečo postupoval týmto spôsobom. V podanej replike zotrval v celom rozsahu na svojej odvolacej argumentácii.

3. Žalovaná vo svojom vyjadrení k odvolaniu žalobcu poukázala na to, že znalec v znaleckom posudku číslo 02/2018 sám uviedol, že nedisponuje úplnými a dostatočnými podkladmi. Mala za to, že súd v odôvodnení svojho rozsudku jednoznačne uviedol z akých dôkazov a výpočtov vychádzal, keď dospel k záveru, že je povinná zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 106,88 eura. Stotožnila sa so súdom prvej inštancie, že žalobca nemá nárok na úhradu zálohových platieb ak už bolo vykonané vyúčtovanie. Metóda rozpočítavania nákladov, ktorú použila vo svojom odbornom vyjadrení znalkyňa, sa uplatňuje vždy v prípade, ak nedošlo k hydraulickému vyregulovaniu sústavy, kedy na údaje z pomerových rozdeľovačov nemožno prihliadať. Bližšie ozrejnila matematický výpočet priznanej výšky žalovanej istiny. Zotrvala na svojej argumentácii, že žalobca bol povinný zabezpečiť hydraulické vyváženie vykurovacej sústavy budovy vzhľadom na nainštalované pomerové rozdeľovače. Dodala, že žalobca o nevyhnutnej potrebe vykonať hydraulické vyregulovanie vedel, no napriek tomu tak neurobil a pomerové rozdeľovače nechal nainštalovať aj bez predchádzajúceho vyregulovania vykurovacej sústavy, následne však žalobca vedieť mal a mohol, že nemôže používať metódu rozpočítavania tak akoby tieto jeho povinnosti splnené boli, ale metódu podľa § 5 vyhlášky č. 630/2005 Z.z.. Poukázala na fakt, že inštalácia pomerových rozdeľovačov bez predchádzajúceho hydraulického vyregulovania spôsobovala len navyšovanie nákladov tých spotrebiteľov, u ktorých nebol zabezpečený dostatočný prísun tepla, o ktorej skutočnosti žalobca pri inštalácii pomerových rozdeľovačov vedel napriek tomu zobral na seba riziko inštalácie bez predchádzajúceho hydraulického vyregulovania. Poukazovala na to, že opakovane sa sťažovala na tepelnú nepohodu u žalobcu, ktorý bol viackrát u nej v byte a situáciu riešil odvzdušňovaním radiátorov. Žalobca si bol vedomý, že problém s vykurovaním v byte mala, k tomuto záveru dospel na základe obhliadky a taktiež si bol vedomý skutočnosti, že tento problém sa dá riešiť vyregulovaním sústavy. Z uvedených dôvodov navrhla napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdiť. V duplike zotrvala na svojom vyjadrení.

4. Odvolací súd preskúmal napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie v medziach uplatňovaných odvolacích dôvodov, ktorými je viazaný (§ 379 a § 380 ods. 1 C.s.p.), bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 C.s.p. a contrario v spojení s § 219 ods. 3 C.s.p.) a viazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistil súd prvej inštancie (§ 383 C.s.p.) dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

5. Žalobca výslovne vo svojom odvolaní uviedol, že rozsudok súdu prvej inštancie, ktorým bola žalovanej uložená povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 106,68 eur spolu s úrokom z omeškania 9,5% ročne od 21.03.2009 do zaplatenia a vo zvyšku bola žaloba zamietnutá a žalovanej priznaný nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100% , napáda v celom rozsahu, t.j. vo všetkých výrokoch. V tomto napadnutom rozsahu preto odvolací súd preskúmal rozsudok súdu prvej inštancie.

6. Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 C.s.p.).

7. Odvolací súd odmietne odvolanie, ak bolo podané neoprávnenou osobou (§ 386 písm. b) C.s.p.).

8. Odvolanie je procesným úkonom strany. Právo podať odvolanie však prináleží len tej strane, ktorej bola rozhodnutím súdu spôsobená ujma, teda v neprospech ktorej vyznelo rozhodnutie a bola ním dotknutá na svojich právach - pre toto posúdenie je podstatné porovnanie výsledku sporu so žalobným návrhom (nárokom) uplatňovaným žalobcom v konaní.

9. Prípustnosť odvolania má vo všeobecnosti stránku objektívnu a subjektívnu. Objektívna stránka sa nevzťahuje na osobu konkrétneho odvolateľa a zohľadňuje (len) vecný aspekt tohto opravného prostriedku - či smeruje proti rozhodnutiu vykazujúcemu zákonné znaky rozhodnutia, proti ktorému je odvolanie prípustné (objektívna prípustnosť odvolania je vymedzená ustanoveniami § 355 až 358 C.s.p.). Subjektívna stránka prípustnosti odvolania sa naopak viaže na osobu konkrétneho odvolateľa a zohľadňuje osobný aspekt toho, kto podáva odvolanie, t.j. či je u neho daný dôvod, ktorý ho oprávňuje podať odvolanie (hoci aj proti rozhodnutiu objektívne napadnuteľnému týmto opravným prostriedkom); takýmto dôvodom je skutočnosť, že rozhodnutím súdu prvej inštancie bol odvolateľ po procesnej stránke negatívne dotknutý a bola mu spôsobená ujma dopadajúca na jeho pomery. Existenciu ujmy je možné posudzovať výlučne z procesného hľadiska, a preto je rozhodujúci len výrok rozhodnutia. Subjektívne presvedčenie strany o vzniknutej ujmy nie je rozhodujúce, keď podstatná je objektívna skutočnosť, že rozhodnutím súdu bola spôsobená určitá ujma. Posúdenie tejto subjektívnej prípustnosti odvolania predchádza posúdeniu objektívnej prípustnosti odvolania.

10. V danej veci ide práve o takýto prípad, keď odvolanie žalobcu smeruje (aj) proti výroku rozsudku, ktorým bolo jeho žalobe vyhovené - v časti priznanej istiny s príslušenstvom, a teda proti výroku, ktorým mu nebola spôsobená žiadna ujma, v dôsledku čoho nebol osobou subjektívne oprávnenou na podanie odvolania do tejto vyhovujúcej časti rozsudku súdu prvej inštancie. Odvolací súd preto odvolanie žalobcu do výroku, ktorým bolo žalobe vyhovené, odmietol, ako podané neoprávnenou osobou, a vecne prejednal len odvolanie žalobcu smerujúce proti zamietajúcej časti výroku napadnutého rozsudku.

11. V preskúmvanej veci sa súd prvej inštancie náležite zaoberal posúdením dôvodnosti žaloby, ktorou sa žalobca domáhal zaplatenia nedoplatkov na úhradách za dodávku služieb a na mesačných preddavkových platbách spojených s užívaním bytu, z hľadiska všetkých relevantných prostriedkov procesného útoku, ktorými žalobca preukazoval dôvodnosť svojej žaloby a prostriedkov procesnej obrany, ktorými sa žalovaná bránila proti uplatňovanému nároku, a zo skutkového stavu ustáleného na základe výsledkov vykonaného dokazovania vyvodil správne právne závery, keď na vec aplikoval zodpovedajúce ustanovenia zákona č. 182/1993 Z.z. o vlastníctve bytov a nebytových priestorov (§ 8a ods.2, § 10 ods.1, ods.6) v spojení s § 8 ods. 2 písm. c) zákona č. 555/2005 Z.z. o energetickej hospodárnosti budov a § 5 ods. 1, ods. 5 vyhl. č. 630/2005 Z.z. a svoje dôvody vedúce k zamietnutiu časti žaloby aj náležite v súlade s požiadavkami vyplývajúcimi z § 220 ods. 2 C.s.p. odôvodnil, keď svoj myšlienkový postup dôkladne vysvetlil, a to nielen s poukazom na rozhodujúce skutočnosti zistené výsledkami vykonaného dokazovania, ale tiež s poukazom na prijaté právne závery, v dostatočne potrebnom rozsahu sa vysporiadal so všetkými rozhodujúcimi skutočnosťami podstatnými pre právne posúdenie veci, ako aj so všetkými relevantnými argumentmi sporových strán a posúdil opodstatnenosť všetkých právne a skutkovo relevantných námietok strán sporu súvisiacich s predmetom konania. Odvolanie žalobcu nie je; z hľadiska ním uplatňovaných odvolacích dôvodov (§ 365 ods.1 písm. b), f), h) a ich obsahového vymedzenia; spôsobilé spochybniť správnosť záverov súdu prvej inštancie. V odvolacom konaní žalobcom neboli uplatnené prostriedky procesného útoku (nové rozhodujúce skutkové tvrdenia a dôkazy), ktoré by boli spôsobilé privodiť zmenu skutkového stavu ustáleného súdom prvej inštancie alebo spochybniť správnosť právnych záverov, na ktorých súd prvej inštancie založil svoje rozhodnutie.

12. Odôvodnenie napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie je z hľadiska prijatých záverov dostatočným podkladom pre uskutočnenie prieskumu v odvolacom konaní, proti týmto záverom súdu prvej inštancie mohol žalobca náležite skutkovo a právne argumentovať, a preto v tejto súvislosti bolo zachované jeho právo na spravodlivý súdny proces, nebola mu odňatá možnosť konať pred súdom len z dôvodu, že odôvodnenie rozhodnutia nezodpovedá jeho predstavám a očakávaniam, a preto žalobcom uplatnený odvolací dôvod založený na tvrdení o nepreskúmateľnosti rozhodnutia, v dôsledku čoho malo byť porušené jeho právo na riadne odôvodnenie rozhodnutia, nemôže obstať.

13. V posudzovanej veci sa žalobca domáhal zaplatenia sumy 1.432,72 eur pozostávajúcej z nedoplatku z vyúčtovania služieb za rok 2006 v sume 465,16 eur, z nedoplatku z vyúčtovania služieb za rok 2007 v sume 283,97 eur, ako aj nedoplatku na mesačných preddavkových platbách žalovanej za obdobie od 1.1.2008 do 31.10.2008.

14. Súd prvej inštancie správne zameral svoje dokazovanie na zisťovanie všetkých podstatných skutočností, ktoré boli významné z hľadiska hmotnoprávneho posúdenia veci, logicky vysvetlil postup, na základe ktorého dospel z vykonaných dôkazov k svojim skutkovým záverom a odvolací súd nezistil, že by považoval za zistené niečo, čo sa v spise nenachádzalo, resp. že by opomenul niečo podstatné, čo z obsahu spisu vyplývalo. Vzhľadom k tomu, že sporové konanie je ovládané zásadou priamosti, je hodnotenie dôkazov vecou prvoinštančného súdu, ktorý dôkaz vykonal. V danom prípade dokazovanie

vykonané konajúcim súdom v súlade so zákonom odvolací súd nemal dôvod odlišným spôsobom hodnotiť, pretože hodnotenie dôkazov nebolo zjavne neprimerané a nebolo ani v rozpore s pravidlami logického myslenia, príp. všeobecnou skúsenosťou. Samotná skutočnosť, že dôkazy bolo možné hodnotiť viacerými spôsobmi, neznamená, že ich hodnotenie bolo nesprávne. Len odlišný názor žalobcu na hodnotenie znaleckého posudku a odborného vyjadrenia nie je, s ohľadom na zásadu voľného hodnotenia dôkazov, spôsobilý spochybniť správnosť skutkových záverov súdu prvej inštancie.

15. Znalecký posudok súd hodnotí ako každý iný dôkaz podľa § 191 C.s.p., odborné závery v ňom obsiahnuté však hodnoteniu súdom nepodliehajú. Hodnotenie dôkazu znaleckým posudkom teda spočíva v posúdení, či jeho závery sú náležite odôvodnené, či je podložený obsahom nálezu, či sa v ňom prihliadlo na všetky skutočnosti, s ktorými sa bolo potrebné vysporiadať, či jeho závery nie sú v rozpore s výsledkami ostatných dôkazov či odôvodnenie znaleckého posudku zodpovedá pravidlám logického myslenia. Podstata hodnotenia znaleckého posudku teda spočíva v tom, že súd vezme do úvahy komplexnosť posudku, úplnosť odpovedí, vzťah posudku k iným vo veci vykonaným dôkazom a napokon vychádza aj zo zásad správneho formálne - logického uvažovania.

16. Zhodne so súdom prvej inštancie nepovažoval ani odvolací súd za dôveryhodný znalecký posudok č. 02/2018 vypracovaný znalcom Ing. Ladislavom Bittnerom, ktorý bol neúplný, teda vypracovaný; pokiaľ ide o zodpovedanie zásadných otázok; bez potrebných podkladov. Sám znalec potvrdil len čiastkovú objektivizáciu svojich záverov práve s poukazom na absenciu relevantných dokladov. V odpovedi 1 znalec síce konštatuje, že vyúčtovanie služieb spojených s užívaním bytu je v súlade s nameranými hodnotami na pomeroch rozdeľovačoch vykurovacích nákladov nainštalovaných v byte žalovanej, avšak podľa tvrdení žalobcu žalovaná nesprístupňovala byt, a preto bolo u nej rozúčtovanie vykonané podľa § 7 ods. 4 vyhl. č. 630/2005 Z.z. a spotrebná zložka bola určená ako súčin 1,5 násobku priemeru spotrebnej zložky na m² vypočítaného z podlahovej plochy všetkých bytov, nebytových priestorov a podlahovej plochy bytu, nebytového priestoru a spoluvlastníckeho podielu na spoločných priestoroch žalovanej. V tomto smere je rozpor medzi tvrdením žalobcu a zistením znalca čo do spôsobu rozúčtovania nákladov za teplo. Navyše záver znalca v odpovedi na otázku 1. nie je možné preskúmať na základe jeho časti II., z ktorej nevyplýva akým postupom a na základe akých vstupných údajov sa ku svojej odpovedi, napriek konštatovaniu neúplnosti podkladov, dopracoval. Nakoľko u tohto znaleckého posudku absentuje vyhlásenie podľa § 209 C.s.p., nebolo možné považovať žalobcom predložený súkromný znalecký posudok za znalecký posudok súdom ustanoveného znalca.

17. Súd prvej inštancie správne skutkovo ustálil, že v rozhodnom období nebola zo strany žalobcu zabezpečovaná dodávka tepla do bytu žalovanej riadne, keď v byte žalovanej po montáži pomeroch rozdeľovačov vykurovacích nákladov počas vykurovacieho obdobia nebola plnením zo strany žalobcu zabezpečená tepelná pohoda. Žalobca riešil reklamácie žalovanej na dodávku tepla s konštatovaním, že je treba systém ústredného kúrenia v dome vyregulovať a zabezpečiť termostatizáciu, avšak závalu dodávky tepla do jej bytu neodstránil a táto sa realizovala len čiastočne tak, že sa muselo opakovane manuálne zabezpečiť odzdušnenie radiátorov.

18. Súd prvej inštancie správne poukázal na povinnosť žalobcu ako správcu bytového domu zabezpečiť riadnu dodávku tepla. Túto svoju zmluvnú povinnosť v danom prípade žalobca vo vzťahu k žalovanej nespĺnil, keď jej teplo nedodával tak, aby mala zabezpečenú rovnakú tepelnú pohodu ako bola v ostatných bytoch. Odvolací súd však na rozdiel od súdu prvej inštancie nepovažoval za rozhodujúci dôvod pre ktorý si žalobca riadne nespĺnil svoje povinnosti, nakoľko jeho zodpovednosť za vadné plnenie služieb je objektívnou zodpovednosťou, bez ohľadu na zavinené porušenie povinnosti. Odvolací súd sa tiež; na rozdiel od súdu prvej inštancie; stotožnil so žalobcom, že mu nevznikla povinnosť v zmysle § 8 ods. 2 písm. c) zákona č. 555/2005 Z.z., podľa ktorého bol vlastník existujúcej budovy povinný zabezpečiť hydraulické vyváženie vykurovacej sústavy budovy po každom zásahu do jej tepelnej ochrany alebo technického systému. Inštalácia pomeroch rozdeľovačov totiž podľa názoru odvolacieho súdu nie je takým zásahom do vykurovacej sústavy, pri ktorom by vznikla žalobcovi zákonná povinnosť hydraulicky vyregulovať vykurovaciu sústavu. Z iného ustanovenia právneho predpisu povinnosť zabezpečiť, resp. udržiavať hydraulicky vyregulovanú vykurovaciu sústavu žalobcovi nevznikla; táto povinnosť vznikla vlastníkom budov od 01.01.2009, účinnosťou zákona č. 476/2008 Z.z. (§ 6 ods. 1 písm. a), bod 1). Normou STN EN 834 stanovená povinnosť mala len odporúčací charakter.

19. V danom prípade sa odvolací súd stotožnil so súdom prvej inštancie, že rozpočítanie nákladov na dodávku tepla do bytu žalovanej vykonané žalobcom na základe pomeroch rozdeľovačov tepla postupom podľa § 7 ods. 4 vyhl. č. 630/2005 Z.z. nebolo objektívne, pretože nezodpovedalo skutočnému stavu a na jeho základe mala žalovaná platiť za teplo viac, ako reálne spotrebovala. Správne preto súd prvej inštancie vzal za základ pre výpočet výšky nákladov za dodávku tepla znalkyňou Zuzanou

Trubačovou vypracované odborné vyjadrenie, v ktorom vykonala prepočet vyúčtovaných nákladov podľa § 5 ods.1 vyhl. č. 630/2005 Z.z., vychádzajúc z podlahovej plochy bytu žalovanej, teda ako keby neboli v dome nainštalované pomerové rozdeľovače. Odvolací súd sa stotožnil so súdom prvej inštancie pokiaľ ide o ustálenie metódy rozúčtovania nákladov za teplo, pretože odpočet na základe pomerových rozdeľovačov; či už na základe odpočtu meraní alebo na základe stanoveného koeficientu; nezodpovedal tepelnej nepohode v byte žalovanej.

20. Odborné vyjadrenie znalkyne Trubačovej obsahovalo matematický prepočet nákladov na teplo podľa podlahovej plochy, pričom žalobca neuviedol konkrétne námietky, pre ktoré by tento výpočet mal byť nesprávny. Pokiaľ sa znalkyňa vyjadrovala k legislatívnym úpravám týkajúcim sa povinnosti zabezpečenia hydraulického vyregulovania systému, v tejto časti nebolo možné na odborné vyjadrenie prihliadnuť, pretože v tomto smere sa znalkyňa vyjadrovala nie k odbornej, ale k právnej otázke. V konaní neboli zistené také iné závažné skutočnosti zásadného významu, ktoré by boli spôsobilé výrazným spôsobom ovplyvniť odborné závery tohto odborného vyjadrenia a ani odvolacie námietky žalobcu neboli založené na takých relevantných tvrdeniach, z ktorých by vyplývali také pochybenia v postupe ustanovenej znalkyne, ktoré by boli viedli k iným odborným záverom.

21. Súd prvej inštancie náležite na jeho základe ustálil preplatok za dodávky tepla na ÚK v prospech žalovanej za roky 2006 a 2007 vo výške 545,77 eur a preplatok z vyúčtovania nákladov na ohrev TÚV a SV (vodné a stočné) v prospech žalovanej za obdobie rokov 2006 a 2007 vo výške 97,66 eur, spolu sumy 643,43 eur. Žalovaná mala za roky 2006 a 2007 zaplatiť nedoplatok vo výške 749,12 eur, po odpočítaní preplatkov v sume 643,43 eur, vznikla žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 106,68 eur. Žalobca nedôvodne namieta, že matematický výpočet je nepreskúmateľný.

22. Úhrada nákladov, ktoré vznikajú v súvislosti s vlastníctvom a užívaním bytov a nebytových priestorov v bytových domoch je v súlade s právnou úpravou zákona o vlastníctve bytov koncipovaná tak, že každý z vlastníkov je povinný v priebehu kalendárneho roka priebežne uhrádzať zálohové platby, ktoré sa raz ročne, v lehote do 31. mája nasledujúceho roka, za obdobie celého kalendárneho roka zúčtujú so skutočnými nákladmi, resp. záväzkami daného vlastníka. Z každého vyúčtovania za konkrétny byt vykonaného za obdobie kalendárneho roka musí vyplývať, v akej výške boli v danom roku zo strany vlastníka vykonané zálohové úhrady a aké boli za to isté obdobie náklady na tento byt, pričom výsledkom porovnania týchto dvoch základných hodnôt je nedoplatok, alebo preplatok z daného vyúčtovania, zohľadňujúci skutočný objem vlastníkom spotrebovaných plnení a jeho ďalších záväzkov za dané obdobie. Tento nárok potom môže byť predmetom ďalšej dispozície, vrátane prípadného započítania pohľadávok.

23. V súvislosti s otázkou splatnosti záväzkov vlastníkov bytov a ich omeškaním je tiež potrebné poukázať na to, že ak vlastník bytu, ktorý je povinný v lehote vyplývajúcej spravidla zo zmluvy o výkone správy (prípadne založení spoločenstva) uhrádzať správcovi bytového domu (prípadne spoločenstvu vlastníkov) pravidelné mesačné zálohové platby na plnenia spojené s užívaním bytu, ako i spoločných častí a zariadení daného bytového domu, no tiež na splnenie ostatných peňažných povinností spojených s vlastníctvom bytu, túto povinnosť riadne a včas nesplní, dostáva sa do omeškania s plnením peňažnej povinnosti, a v takomto prípade je správca bytového domu (alebo spoločenstvo) v súlade s ust. § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka oprávnený od vlastníka požadovať okrem istiny tiež úroky z omeškania. Zákon o vlastníctve bytov však ako základný časový rámec, v rámci ktorého prebieha zúčtovanie zálohových platieb so skutočnými nákladmi, definuje kalendárny rok (od 1.1. do 31.12.), a preto, ak sa vlastník dostane do omeškania s platením predpísaných (vlastníkmi bytov odsúhlasených) zálohových úhrad za určitý kalendárny rok, avšak už bolo za daný rok spracované vyúčtovanie, nie je správca bytového domu (prípadne spoločenstvo vlastníkov) oprávnený od neho požadovať; a teda ani uplatniť žalobou sa súde; peňažnú sumu vo výške zodpovedajúcej súčtu neuhradených zálohových platieb, avšak iba prípadný nedoplatok z vyúčtovania za daný kalendárny rok.

24. So zreteľom na uvedené súd prvej inštancie správne zamietol aj žalobou uplatnený nárok na zaplatenie zálohových platieb s poukazom na to, že v danom prípade už bolo splatné ročné vyúčtovanie nákladov, a preto sa žalobca nemôže domáhať zaplatenia zálohových platieb.

25. S ohľadom na uvedené dospel odvolací súd k záveru, že žalobcom uplatňované odvolacie dôvody neboli podložené takými relevantnými argumentmi, ktoré by boli spôsobilé spochybniť správnosť skutkových a právnych záverov, na ktorých založil súd prvej inštancie svoje rozhodnutie, a preto napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie, vrátane výroku o náhrade trov konania, potvrdil ako vecne správny podľa § 387 ods. 1 C.s.p.

26. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 C.s.p. v spojení s § 255 ods. 1 C.s.p. Žalovanej, ktorá mala v odvolacom konaní plný úspech, priznal proti

žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v celom rozsahu. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 C.s.p.).

27. Toto rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu, strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu, ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.). Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada, napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada, je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b). Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1,2 C.s.p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C.s.p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.). Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, alebo ak je dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 C.s.p.).